

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آستگران

Tel: 0049 1633458007
E-mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان نسرين رمضانعلی
Tel: 00491757377539
E-mail: pramzanali@yahoo.de

www.iskraa.org

نشريه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

www.m-hekmat.com

چهارشنبه ها منتشر میشود

۷ دی ۱۳۸۴ ، ۲۸ دسامبر ۲۰۰۵

abdolgolparian@yahoo.com

سر دبیره: عبدال کلپریان

منصور حکمت

ایسکرا

۲۹۱

اساسی سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

خانه های مردم زحمتکش در سنندج توسط جمهوری اسلامی با خاک یکسان شد

صفحه ۳

اجتماع اعتراضی مردم در مقابل استانداری کردستان در سنندج

صفحه ۲

حمایت گسترده از اعتصاب رانندگان شرکت واحد

صفحه ۸

سیاوش دانشور

صفحه ۴

گرد و خاک نکنید، قیافه تان پیدا است!

سیاست حاکم بر آن از طرف حمید تقوایی نقد شد و از آن بعنوان بالا بردن پرچم سفید در مقابل جلال طالبانی یاد شد. ریبوار و دوستان دیگرش در مطالب و اظهارات متعددی تلاش کردند "پاسخ" دهند اما نتوانستند کمترین توجیه و

ریبوار احمد از جانب حزب "کمونیست کارگری" عراق بیانیه ای علنی اما رو به جلال طالبانی و اتحادیه میهنی صادر کرد که در آن خواستار پایان دادن به فضای تنش میان اتحادیه میهنی و حزب ریبوار شده بود. این بیانیه و

جمعی از رانندگان شرکت واحد در مقابل زندان اوین تجمع کردند

صفحه ۳

کارگران ایران خودرو، دانشجویان و مردم از کارگران شرکت واحد حمایت می کنند

صفحات ۶

حمایت سازمانهای بزرگ کارگری از کارگران شرکت واحد

صفحه ۷

پیام جمعی از کارگران شرکت واحد شعار ما اینست که یکنفر برای همه و همه برای یک نفر

صفحه ۸

رانندگان شرکت واحد التیماتوم دادند که اگر خواستهایشان تا روز پنجشنبه عملی نشود روز شنبه دست به اعتصاب گسترده تر خواهند زد

در مذاکرات شب گذشته بدنبال وعده فالیباف مبنی بر رسیدگی به خواستهای کارگران اعتصابی شرکت واحد، کارگران اعلام کردند که چنانچه به خواستهای آنها تا روز پنجشنبه پاسخ داده نشود اعتصاب گسترده تری را از روز شنبه شروع خواهند کرد.

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

رانندگان شرکت واحد التیماتوم دادند که اگر خواستهایشان تا روز پنجشنبه عملی نشود روز شنبه دست به اعتصاب گسترده تر خواهند زد

از صفحه ۱

منصور اسانلو و تمام دستگیر شدگان دو روز اخیر باید فوراً آزاد شوند. دستگیری کارگران باید متوقف شود. مطالبات کارگران، حق ایجاد تشکل مستقل کارگری، افزایش دستمزد، قرارداد جمعی، طبقه بندی مشاغل، تامین مسکن برای کارکنان، حق بیمه، پرداخت اضافه کاری معوقه سال گذشته و اعطای تسهیلات رفاهی باید فوراً عملی شود.

شرکت نکردند می‌خواهد که در کنار کارگران اعتصابی قرار گیرند، در تجمعات اعتراضی شرکت کنند و در صورت شروع مجدد اعتصاب همراه با سایر کارگران دست به اعتصاب بزنند. هرچه اعتصاب قدرتمندتر، هرچه تجمعات اعتراضی وسیعتر و هرچه دامنه همبستگی سایر بخشهای جامعه با کارگران شرکت واحد بیشتر باشد، پیروزی کارگران تضمین شده تر و سریعتر خواهد بود.

تنها ضامن عملی شدن وعده وعیدهای دولت، حفظ اتحاد و آمادگی کارگران برای ادامه اعتصاب است. حضور قالیباف و مسئولین شرکت واحد در جمع کارگران، آزادی تعدادی از کارگران دستگیر شده و قول های قالیباف یک عقب نشینی آشکار رژیم در مقابل فشار کارگران بود. بخاطر اعتصاب گسترده و تجمعات اعتراضی کارگران بود، بخاطر انعکاس گسترده خبر اعتصاب و حمایت عمومی مردم از کارگران اعتصابی بود، بخاطر جنب و جوش بسیار وسیع در دانشگاههای مختلف تهران و سایر شهرها بود. سران رژیم متوجه شدند که اعتصاب و حمایت مردم هر لحظه ابعاد بیشتری بخود می‌گیرد و مجبور به دادن قولهای

شب گذشته شدند. اکنون کارگران شرکت واحد در موقعیت بسیار مناسب تری برای تحمیل خواستهای خود قرار گرفته اند. افکار عمومی وسیعاً با کارگران است، آمادگی در جامعه برای حمایت از کارگران بالا

است، ضربه پذیری رژیم عیان تر شده و ترس و وحشت رژیم را همه دیده اند. در چنین شرایطی کارگران باید بر تمام خواستهای خود قاطعانه پافشاری کنند.

حزب کمونیست کارگری ایران از همه کارگران، دانشجویان و مردم آزادیخواه می‌خواهد همچنان برای کارگران شرکت واحد پیام بفرستند، برای همراهی با آنان اعلام آمادگی کنند، و همبستگی را گسترش دهند. حزب همچنین از آن دسته از کارگران شرکت واحد که در اعتصاب

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگری
آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران
۵ دی ۱۳۸۴

اجتماع اعتراضی مردم در مقابل استانداری کردستان در سنندج

کردستان و یکی از اعضای شورای شهر سنندج شروع به توجیه این عمل جنایتکارانه کردند، ادعا کردند که اوقاف صاحب این زمین ها است، خانه سازی در این منطقه غیر قانونی است و خانه ها بر طبق ماده ۱۰۰ شهرداری تخریب شده است.

شما کثافتهای شکم گنده خانه من را روی سرم خراب نموده و ما را آواره خیابانها کرده اید. مرد میانسالی با صدای بلند فریاد زد نمی توانید ما را بی جواب بگذارید ما مجبور تان می کنیم که به ما جواب بدهید.

دادند و تخریب خانه هایشان و بی تفاوتی و بی توجهی استانداری را محکوم می نمودند. زنی که در جریان تخریب خانه ها مجروح شده بود، از بیمارستان خود را به محل تجمع رساند و با صدای بلند خطاب

پاسخگویی استاندار و مقامات رژیم در حالیکه خشم و نفرت همه را فرا گرفته بود آنها را به باد فحش کشیدند و خواستار پاسخگویی مسئولین شدند.

یکی از شرکت کنندگان خطاب به مقامات استانداری فریاد زد: مجبور تان می‌کنیم به ما جواب دهید.

یکی از زنان گفت: شما کثافتهای شکم گنده خانه ام را روی سرمان خراب کرده اید و ما را آواره کرده اید.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ضمن محکوم کردن جمهوری اسلامی و این اقدام جنایتکارانه از همه مردم می‌خواهد جمهوری اسلامی را محکوم کنند و با تمام قوا به یاری مردم فیض آباد بشتابند و آنها را تنها نگذارند. مردم فیض آباد را کمک کنید، به آنها اسکان دهید. به مردم خسارت دیده باید فوراً خسارت کامل پرداخت شود.

به مقامات رژیم گفت من یک زن تنها بوده و با بچه هایم مجبور به خرید زمین در منطقه شده و شبانه روز کار کرده ام تا بلکه سریناهی برای بچه هایم دست و پانمایم و حالا

از طرف استانداری به مردم اعلام شد که این قضیه به استانداری ربط نداشته و به شهرداری مربوط است. اما مردم معترض بی توجه به این خزعبلات به اعتراضشان ادامه

امروز سه شنبه ۶ دیماه دهها نفر از مردم محله فیض آباد سنندج از ساعت ۹ صبح در اعتراض به تخریب خانه هایشان توسط مامورین شهرداری در مقابل استانداری استان کردستان دست به تجمع زدند. معترضین مردمی بودند که روز یکشنبه خانه هایشان بدستور شهردار و سایر مقامات سنندج با خاک یکسان شده بود. اجتماع کنندگان در اعتراض به عدم

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۵ دی ماه ۱۳۸۴، ۲۷ دسامبر
۲۰۰۵

از صفحه ۱

علیه اقدام جنایتکارانه رژیم علیه مردم زحمتکش در سنندج فردا سه شنبه ساعت ۹ صبح مقابل استانداری سنندج

کارگری ضمن محکوم کردن جمهوری اسلامی و این اقدام جنایتکارانه از همه مردم می‌خواهد جمهوری اسلامی را محکوم کنند. حزب از مردم سنندج می‌خواهد با تمام قوا به یاری مردم فیض آباد بشتابند و آنها را تنها نگذارند. مردم فیض آباد را کمک کنید، به آنها اسکان دهید، و فردا همراه با آنها در مقابل استانداری دست به تجمع بزنید. تخریب خانه‌های مردم باید متوقف شود و به مردم خسارت دیده باید فوراً خسارت کامل داده شود.

در اطلاعیه‌های بعدی جزئیات بیشتری از این واقعه را به اطلاع خواهیم رساند.

**کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران**
۵ دی ماه ۱۳۸۴، ۲۶ دسامبر
۲۰۰۵

اعتراضی بزنند. اهالی فیض آباد از همه مردم شریف و آزادیخواه سنندج خواسته‌اند که فردا در تجمع اعتراضی آنها شرکت کنند و آنها را همراهی کنند.

کمیته کردستان حزب کمونیست

شود را زخمی کردند و حتی چندین نفر از کودکان نیز زخمی شدند که در بیمارستان بستری شده‌اند. ماموران رژیم تنها با روشن شدن هوا و از ترس تجمع مردم از سایر نقاط شهر، فرصت نکردند ۲۰ واحد مسکونی دیگر را تخریب کنند و آنجا را ترک کردند.

در اعتراض به این جنایت، قرار است فردا سه شنبه ۶ دیماه ساعت ۹ صبح، مردمی که دار و ندارشان را از بین برده‌اند در مقابل استانداری سنندج دست به تجمع

دیروز یکشنبه ۴ دی ماه ساعت ۱۱ شب نیروهای سرکوب و جنایت جمهوری اسلامی، مرکب از نیروهای انتظامی و گارد ویژه، به محله فیض آباد سنندج، معروف به دره سید حسن، یورش بردند و حدود ۱۵۰ واحد مسکونی را با خاک یکسان کردند. ظاهراً دلیل تخریب خانه‌های مردم نداشتن مجوز ساخت بوده است. جنایتکاران حکومت اسلامی اهالی این خانه‌ها از پیر و جوان و کودکان خردسال را در نیمه شب زمستان از خانه‌ها بیرون کشیدند و بدون اینکه اجازه دهند مردم حتی وسائلشان را از خانه‌هایشان بیرون بیاورند، خانه‌ها را تخریب کردند.

مردم فیض آباد در مقابل یورش ماموران رژیم دست به مقاومت زدند، اما نیروهای سرکوب با وحشیگری به مقابله با مردم برخاستند. زن شجاعی که مقابل لودر رفت تا مانع تخریب خانه‌اش

جمعی از رانندگان شرکت واحد در مقابل زندان اوین تجمع کردند

سریعتر خواهد بود. این یک مبارزه مهم و یک رودروئی مهم است. پیروزی کارگران واحد نه تنها یک پیروزی برای آنها بلکه برای کل مردم ایران است. با تمام قوا از آنها حمایت کنید و جمهوری اسلامی را وادار به پذیرش خواسته‌های کارگران واحد نمایید.

زنده باد اتحاد و همبستگی
کارگری

آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران
۶ دیماه ۱۳۸۴
۲۷ دسامبر ۲۰۰۵

حق ایجاد تشکل مستقل کارگری، افزایش دستمزد، قراردادهای دسته جمعی، طبقه بندی مشاغل، تامین مسکن برای کارکنان، حق بیمه، پرداخت اضافه کاری معوقه سال گذشته و اعطای تسهیلات رفاهی باید فوراً عملی شود.

حزب همچنین از آن دسته از کارگران شرکت واحد که در اعتصاب شرکت نکردند می‌خواهد که در کنار کارگران اعتصابی قرار گیرند، در تجمعات اعتراضی شرکت کنند و در صورت شروع مجدد اعتصاب همراه با سایر کارگران دست به اعتصاب بزنند. هرچه اعتصاب قدرتمندتر، هرچه تجمعات اعتراضی وسیعتر و هرچه دامنه همبستگی سایر بخشهای جامعه با کارگران شرکت واحد بیشتر باشد، پیروزی کارگران تضمین شده تر و

اداره حراست شرکت واحد مشغول پاپوش دوزی علیه کارگران است. اما اتحاد و پافشاری کارگران و حمایت وسیع مردم و خانواده‌های کارگران فشار قابل توجهی بر جمهوری اسلامی وارد کرده است.

حزب کمونیست کارگری ایران از همه مردم تهران، از همه کارگران، دانشجویان و مردم آزادیخواه می‌خواهد قاطعانه از مبارزه کارکنان شرکت واحد حمایت کنند، در تجمعاتشان شرکت کنند، برای آنها پیامهای حمایتی بفرستند، برای همراهی با آنان اعلام آمادگی کنند و همبستگی شان را گسترش دهند.

منصور اسانلو و شش نفر دیگر از کارگران زندانی باید فوراً آزاد شوند. به دستگیری کارگران و پاپوش دوزی برای آنها باید فوراً پایان داده شود. مطالبات کارگران،

دستگیرشدگان آزاد شدند اما هنوز منصور اسانلو و شش نفر دیگر از اعضای هیئت مدیره سندیکای واحد ناصر غلامی، سید داود رضوی، یعقوب سلیمی، کفایتی، سعید ترابیان و امیری در زندان بسر می‌برند. به کارگران اعلام شده است که وضعیت اسانلو هنوز روشن نیست اما حکم آزادی این شش نفر صادر شده است.

خانواده‌های کارگران اعلام آمادگی کرده‌اند که در صورتی که کارگران دستگیرشده آزاد نشوند همراه با کارکنان واحد دست به اعتراض وسیع خواهند زد.

کارگران اعلام کرده‌اند تا زمانی که همکارانشان از زندان آزاد نشوند پای مذاکره نخواهند رفت. قبلاً قرار بود روز پنجشنبه با قالیباف مذاکره داشته باشند.

طبق گزارشی که کارگران شرکت واحد به حزب کمونیست کارگری ایران ارسال کرده‌اند، ۴ نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد از دیروز ۵ دیماه مقابل زندان اوین تجمع کرده‌اند. اعضای هیئت مدیره شب گذشته را در مقابل اوین بسر بردند و تا این لحظه یعنی ساعت ۹ و نیم شب سه شنبه تجمع آنها در مقابل زندان اوین ادامه دارد. آنها اعلام کرده‌اند تا آزادی کلیه دستگیرشدگان در مقابل اوین خواهند ماند. از تمام مناطق دهگانه مرتباً با این ۴ نفر تماس تلفنی برقرار است. کارگران مناطق دهگانه در حالت آماده بسر می‌برند و منتظر عکس العمل دولت برای آزادی همکارانشان هستند.

شب گذشته در اثر مبارزه و فشار تانکونی کارگران ۱۱ نفر از

گرد و خاک نکنید، قیافه تان پیدا است!

استدلال و مطلوبیت سیاسی حرکتشان را به نفع کمونیسم و کارگر و مردم محروم نشان دهند. چند بار پاسخ ریویار احمد و آسو کمال را زیر و رو کردم بلکه حقیقتی در آن پیدا کنم، البته پیدا کردم؛ و این صد البته قابل انتظار بود. کسانی که میدانند چرا رو به جناب طالبانی نوکر وزارت اطلاعات ایران و قاتل رفقای ما بیانه دوستی و "رفع تنش" میدهند، باید لحن شان مودب باشد و با حزب کمونیست کارگری ایران بی ادب.

آقای ریویار احمد،

باور کنید قیافه هر کمونیست سابق که رادیکالیسمش را کنار میگذارد تا اجتماعی شود، اما اشتباهی میشود و باعث تاسف، پیدا است. جوابیه های شما فقط میتواند باعث انبساط خاطر خودتان شود و شب را راحت بخوابید. ما اینرا از شما دریغ نمیکنیم، اما اینها پاسخ نیست. فقط خودتان را در ملاعام معرفی میکنید. واقعا توجیه سیاسی پایان تخاصم با دولت دست نشانده آمریکا، یعنی همان یونیتا و کنترای قبل از سرنگونی صدام، چیست؟

مسئله بسادگی اینست و نیازی به آسمان و ریسمان را به هم بافتن ندارد. چشم و گوشتان را باز کنید؛ شما یعنی حزب کمونیست کارگری عراق سابق و مشرف شده به منشویسم دولت موقتی جناب مدرسی، از دولت طالبانی میخواهید اجازه فعالیت به شما بدهد. بر من روشن نیست که شما در قبال آن به چه کاری حاضرید، اما برای شروع نفس صدور چنین بیانیه ای "بدون شرح" است. برای توجیه این راست روی آشکار، مانند کورش و شرکا، میخواهید از جیب و آبروی منصور حکمت خرج کنید و به مورد جنگ کومله و دمکرات و سیاست منصور حکمت یعنی آتش بس یکجانبه متوسل شدید. این توجیه شما را نه ما کمونیستها در ایران و عراق بلکه ناسیونالیستها را هم قانع نمیکند. انسان اگر خود را به نفهمی نزند، درک اینکه اختلاف این دو زمین تا آسمان است مشکل نیست.

اولا، اتحادیه میهنی طالبانی، حزب دمکرات کردستان ایران نیست که مثلا در مناطق آزاد شده همراه با شما آنهم بعنوان دو جریان اپوزیسیون دولت عراق مشغول مبارزه نظامی با دولت حاکم است. اتحادیه میهنی جزو ارگانیک دولت حاکم است و جناب طالبانی رئیس جمهور آن. ثانیا، منصور حکمت و حزب کمونیست وقت و کومله پاسخ نظامی حزب دمکرات را نظامی داد و سرچایش نشاند. در موقعیتی که حزب دمکرات تضعیف شده بود منصور حکمت اعلام کرد که سیاست ما باید این باشد که جنگ را فرعی کنیم و کارمان را انجام دهیم. برعکس، شما درگیر در جنگی نظامی و چند ساله با اتحادیه میهنی نبوده اید. آنها در عراق به مقرهای حزب وحشیانه حمله کردند و رفقای ما را کشتند. شما هم بجای دادن پاسخی درخور منطقه را جا گذاشتید و رفتید. حتما میدانید که هر جنگ دو طرف دارد و این تعرض نظامی اتحادیه میهنی به حزب کمونیست کارگری عراق در این ابعاد همانجا تمام شد. این حزب شماست که میخواهد زیر نام منصور حکمت، آنهم کسی که همانوقت اعلام میکنند شرط اول رهایی مردم در کردستان خلاصی از دست این عشایر و قبائل است، شما به نام چنین کسی به دستبوس جلال طالبانی رفته اید! و این جلال طالبانی همان جلال طالبانی آندوره نیست که زیر پوشش هوای آمریکا تبولدار کردستان بود. این جلال طالبانی امروز کسی است که همراه آمریکا و متلفینش و اسلامیهها و ناسیونالیستهای متفرقه در وضعیت کنونی مردم عراق شریک و سهیم است و امروز رئیس جمهور عراق است! آیا شما نمی فهمید که دارید از یک دولت مرتجع و ضد کمونیست و نوکر سازمان اطلاعات ایران و چکه لیس ارتش آمریکا تقاضای فعالیت سیاسی میکنید؟ چرا بیخود داد و بیداد میکنید؟ آیا شما متوجه نیستید که تلویحا و یا صریحا با این سیاست دارید کل پروژه آمریکا در عراق و شرایط امروز را تائید میکنید؟ مهم نیست که "موضع

سیاسی" اعلام شده قبلی شما در قبال جنگ آمریکا در عراق و اتحادیه میهنی و غیره چیست و یا چه بوده است، حاصل آنها به هر حال بیانیه کذائی شماست. ثالثا، کو نیروی نظامی و سیاست و موضع سرنگونی طلبانه شما؟ شما چه وقتی به این نیروهای مرتجع ناسیونالیست و دولت کارتتی آنها و یا دولت فعلی شان اعلام جنگ کردید و در این جنگ و کشمکش شما در کدام موقعیت برتر هستید که امروز "مسئولانه" و بخاطر مصالح مبارزه طبقه کارگر و مردم زحمتکش کردستان اعلام "آتش بس یکجانبه" میکنید؟ چرا از جیب و آبروی منصور حکمت میخواهید خرج کنید، کجا منصور حکمت سر سوزنی به ادعاهای حزب دمکرات کردستان ایران امتیاز داد؟ فکر نمیکند دارید مسخره خاص و عام میشوید؟ اگر سیاست امروزتان یعنی کرتش به دولت مرتجع جلال طالبانی و اسلامیهها درست است، چرا دیگر منتقد حزب شیوعی عراق هستید؟ با معیار شما به نظر میرسد آنها "عاقل تر و سیاسی تر" از شما بوده اند؟ شاید اگر مانع منصور حکمت نبود، چند سال زودتر کورش مدرسی این نان را در کاسه شما میگذاشت. شاید امروز نیروی بودید مثل حزب شیوعی که شریک قدرت شود، کاندید و آدم خودش را در ائتلافهای "انتخاباتی" داشته باشد، و با اسلامیهها و ناسیونالیستها و عشایر عراق هم رابطه خوبی داشتید! آنها هم دارند "سیاست" میکنند و شما هم دارید "سیاست" میکنید و در این سیاست بازی که ظاهرا مجوز سقوط آزاد آن اینست که دو فحش "چپ سنتی" بما کمونیستها بدهید و خودتان با کله به بغل جلال طالبانی سقوط کنید!

نه عزیز من، مردم و جامعه شعور دارند. ما و جنبش کمونیستی کارگران امثال شما را زیاد دیده ایم. تاریخ معاصر مملو از کمونیستهای "واقع بینی" است که پرچمشان را پائین کشیدند و در بارگاه بورژواهای کوچک و بزرگ اسانه ادب کردند و البته به هیچ جانی نرسیده اند.

"پاسخ" های شما بدر اکابر سیاست هم نمیخورند. متاسفم که باید وقت خودم و خواننده این سطور را بگیرم تا بدیهیاتی را بدلیل توجیهات سیاست دست راستی شما تکرار کنم. من توهمی به اهداف سیاسی شما و متحذین شما ندارم، هدف من دفاع از حیثیت سیاسی منصور حکمت است. بحث ما این نیست که مذاکره با نیروهای بورژوائی و یا حتی دولتها "کفر" است و در سنت کمونیستی مجاز نیست و یا حتی سازش در مقاطعی از روند مبارزه طبقاتی که زور جنبش کمونیستی نمیرسد سیاست سوسیالیستی اش را پیش برد در قاموس جنبش ما معنی ندارد! نه، بحث اینها نیست. این بماند که اگر کمونیستهای کارگری جانی سازش کنند و یا به شرائطی موقتا گردن بگذارند، اعلام میکنند که این سیاست سوسیالیستی ما نیست، این یک سازش موقتی با بورژوازی است نه توجیه کردن آن بعنوان "دخاله در سیاست" و مدال دادن به خود بخاطر راست روی! مذاکره و سازش در درجه اول تابعی از موقعیت نیروهای متخاصم است و پیشتر روندی سیاسی طی شده که مذاکره را برای رسیدن به تعادل قوای خاصی الزامی و یا ممکن کرده است. شما دارید با طرح اینگونه مقولات و اینکه دارید "پراتیک" میکنید و بقیه "ایدئولوژیک" برخورد میکنند، با طرح دو قطبی "خیر و شر" فقط نمایشی مضحک از تجاهل ناسیونالیستی براه انداخته اید. در بغل گوشتان در کردستان عراق از اینگونه سیاستمداران قوم پرست یافت میشوند. حزب توده ایران و سازمان اکثریت و دو خرداد استدلالهای محکمتری از شما برای توجیه سیاست شان در آستین داشتند. شما با لحن برافروخته و بستن چشم و باز کردن دهانتان چیزی را حل نمیکند، تنها غیر سیاسی بودن رفتارشان و ناتوانی تان در دفاع از سیاست دو خردادی امروزتان را بنمایش میگذارید. بگذارید پرسیم که اگر این سیاست شما در عراق درست است، چرا مثلا محفل کورش مدرسی برای خامنه ای نامه نمی

نویسد و خواهان رفع تنش مثلا بیست و چند ساله نمیشود؟ در عراق کردستان جلال طالبانی چه تخم دو زرده ای برای مردم و شما گذاشته که بصرافت نامه فدایت شوم افتاده اید؟ و اینک سال ۲۰۰۰ با سال ۲۰۰۵ یک کمی "فرق دارد! مردم را احق فرض نکنید. در این چند سال یک رژیم در عراق سقوط کرده و جامعه ای با بمب و موشک منهدم شده است. نه نیروهای سیاسی عراق در موقعیت سال دو هزارند و نه حزب شما همان حزب سال دو هزار. سال ۲۰۰۰ حزب کمونیست کارگری عراق اگر سیاستهای منصور حکمت را اتخاذ کرده بود امروز این حزب نبود. و همینطور اگر در همان موقع که اتحادیه میهنی رفقای ما را به قتل رساند، رهبری حزب عراق جسارتی داشت و بجای ترک محل کاری و امری را در دستور میگذاشت باز هم امروز در این موقعیت نبود. جلال طالبانی هیچکاره آرزو در دنیا، امروز رئیس جمهور عراق است و ریاست جمهوری اش را مدیون دستگاه دیپلماسی آمریکا و شرکا است. آیا شما اگر در موقعیت او بودید نویسنده و جریان پشت چنین نامه ای را تحویل میگرفتید؟ آخر سیاست حساب و کتاب دارد. شما که گویا تازگی هنر "سیاست ورزی" نوع سیاستمداران بورژوا را دارید تمرین میکنید باید کمی پیچیده تر از اینها باشید.

و اینکه آیا شما نمی دانید که برسمیت شناختن سیاسی یک دولت و حاکمیت نامشروع مانند جمهوری اسلامی و دولت عراق توسط یک حزب کمونیستی یعنی چی؟ واقعا نمی فهمید؟ آیا نامه شما اعلام برسمیت شناسی دولت جناب طالبانی و شرکا نیست؟ آیا شما با برسمیت شناختن طالبانی کل ائتلاف همراه وی را چکی قبول نکردید؟ شما در بیانیه و مصاحبه رادیویی تان به ناسیونالیستها چراغ میدید و علیه اسلامیهها شمشیر میکشید! چه رادیکالیسم پیگیری؟! چه سیاست کمونیستی و سازش

گرد و خاک نکنید، قیافه تان پیدا است!

ناپذیری؟! یاد حزب رنجبران و صدر مائو بخیر! بالاخره کاربرد عملی "تضاد عمده و غیر عمده" همین فرمایشات کپک زده است. معلوم نیست باید اینرا به حساب ناسیونالیسم شما گذاشت یا به حساب چراغ دادن به آمریکا برای مقابله با نیروهای تروریست اسلامی! در هر دو صورت شما یک جا غش میکنید، در بغل دولتی که رئیس جمهورش طالبانی است و نخست وزیرش جعفری اسلامی و "سکولارهایش" امثال علاوی و چلبی و حزب شیوعی! آنوقت به منتقدین کمونیست این سیاست منحنط میگوئید "چپ سنتی"! انگار جامعه دارالمجانین است و ریپوار احمد و کورش مدرسی قهرمانان و سیاستمداران آن! واقعا که داشتن حس تناسب هم خوب چیزی است.

چند کلمه با رفقای کمونیست در حزب "کمونیست کارگری" عراق! ریپوار احمد حتی به معنی رایج کلمه یک سیاستمدار نیست تا چه رسد به یک رهبر کمونیست. او ورژن کورش مدرسی در عراق است که پراگماتیسم و حسابگری سیاسی اش به هر اصول کمونیستی و سیاسی و حتی آزادمنشانه میچربد. عاقبت چنین کسانی همین است که میبینید. ریپوار و دوستانش دو سه کلمه خارج از متن که خودشان هم معنی اش را نمی دانند سرهم کردند و بعنوان آچار فرانسه میخوانند هر پیچی را با آن باز کنند. گویا در سنت کمونیستی "پراتیک" مجوزی است که میشود با آن به هر لجنی تن زد و با هر مرتجعی کنار آمد و اسم این هست "سیاست" و علم مبارزه

سیاسی و طبقاتی! این تفکر از فلسفه اش تا متدلوژی و خط مشی سیاسی اش و از تاکتیک تا اخلاق و فرهنگ سیاسی اش معیوب و وارونه است. راست و ضد کارگری است. درست مانند اهداف سیاسی و طبقاتی اش. در سنت کمونیستی که سهل است حتی در هیچ سنت نسبتا آزادیخواهانه ای کسی و جریانی، آنهم در موقعیت ضعیف و بدون اینکه بتواند نیروی سیاسی و اجتماعی خاصی را جابجا کند، از امثال طالبانی و خمینی و ژنرال مشرف و سوهارتو و دیگران تقاضای اجازه فعالیت سیاسی نمیکند. اگر حزبی نمیتواند با نیروی اجتماعی خویش خود را به بورژوازی تحمیل کند، اجازه فعالیتش از همان بورژوازی و دولتش آنهم برای "سرنگونی و برافراشتن پرچم سوسیالیسم"، چیزی نیست جز تکان دادن پرچم سفید و تسلیم. این سیاست ناشی از توهمی تاریخی به راستها و ناسیونالیستها در کشورهای تحت سلطه در میان احزاب کمونیستی غیر کارگری است که میخواهند بورژوازی آزادی و حق فعالیت سیاسی آنها را با دیپلماسی برسمیت بشناسد. چنین حزبی ممکن است هر خاصیتی داشته باشد اما بدر کارگر و کمونیسم و جدال قدرت سیاسی نمیخورد. ریپوار و دوستانش فکر میکنند میتوانند با گرفتن مجوز فعالیت سیاسی از اتحادیه میهنی و اعلام سرشان را بالای آب نگهدارند و در متن وضعیت ناپایدار عراق و احتمال چند تکه شدن آن، مثلا با طرحهایی مانند فرماند استقلال

کردستان عراق جذب نیرو کنند و در قدم بعدی در موقعیت مناسبتری باشند. ایراد این ارزیابی سیاسی از اوضاع عراق یکی دو تا نیست. او متوجه نیست که اولاً، طالبانی بیشتر علاقه مند به اسلامیهها است تا کمونیستهای سرزبر، بیشتر با اسلامیهها دوست است تا با سکولارها، بیشتر ضد کارگر و ضد مردم و ضد آزادی بیان و تشکل و تحزب است تا طرفدار آزادی فعالیت سیاسی احزاب. این توهم ریپوار و منشا ناسیونالیسم چپ اوست. ثانياً، ریپوار متوجه نیست که بحث تعیین تکلیف سیاسی و حقوقی کردستان برای ناسیونالیسم کرد نه یک بحث و هدف و سیاست استراتژیک و قائم بذات بلکه نفس طرح گاه و بیگاه مسئله استقلال از جانب اینان بعنوان اهرم فشاری در امتیازگیری از جریانان دیگر در هیئت حاکمه عراق مطرح میشود. ریپوار روی ناسیونالیسم جریانان عشیرتی کرد و تمایلات ناسیونالیستی بخشی از مردم در کردستان و معقول بودن بحث فرماند و جدائی در اوضاع امروز عراق حساب باز میکنند. فکر میکنند میتوانند در این زمینه "پیکیر و قاطع" تر از اتحادیه میهنی عمل کند و لذا از این مجرا بعنوان یک نیروی سیاسی عروج خواهد کرد. آنچه ریپوار و کورش و این تازه سیاستمداران بورژوا متوجه نیستند اینست که روندی که به قدرتگیری جریانان ناسیونالیستی و همزبونی افق ناسیونالیستی و تشکیل دولت مستقل کرد در عراق منجر شود، همراه خود کمونیسم و کارگر و افق کمونیستی را زیر میگيرد و تار و

مار میکند. جریان کمونیستی تنها زمانی میتواند در عراق عروج کند که بدو حساب خود را با این مزخرفات ملی اسلامی اپورتونیستی جدا کند و سیاست مستقل و طبقاتی خود را طرح و پراتیک کند. نیروی "کمونیستی" که بدو دولت آمریکا در عراق و رئیس جمهورش جلال طالبانی را بنوعی برسیت میشناسد، در چشم بخش اعظم همان طرفداران استقلال کردستان یک نیروی بی خاصیت و لااقل درجه چندم است. این سیاست ریپوار نه برای استقلال کردستان و دولتمرد شدن بدرد میخورد و نه برای جریانی که بخواهد در عراق در مقابل همین "فرعونها" و متخددین رنگارنگشان پرچم منافع مستقل طبقه کارگر عراق را بلند کند. نه قادر است به مسائل مشخص سیاسی مانند مسئله کرد از موضع کمونیستی پاسخ روشن بدهد و نه نیروی خواهد بود که بدیل مشخص و ملموس و قابل قبولی را برای رهائی مردم از نکت آمریکا، اسلام و ناسیونالیسم نشان مردم بدهد. حزب ریپوار میخواهد بماند و کار آرام سیاسی کند. میخواهد اپوزیسیون مودب عشایر و قبائل مورد تائید آمریکا باشد. برای برداشتن یک گام به پیش ده گام به پس میرود. حزب ریپوار اهل جنگ و رودروئی با بورژوازی نیست، اهل سازش و ساخت و پاخت است. دچار همان پراگماتیسم و حفظ توازن است که احزاب مشابه آن در منطقه به وفور یافت میشوند. حزب ریپوار فکر میکند کمونیسم فروشگاه زنجیره ای است که با حق لیسانس بورژوازی میتواند داترش

نگه داشت، متوجه نیست روزی که جلال طالبانی قانونیت شان را صادر کند همزمان سند انهدامشان را نشان جامعه و طبقه کارگر داده است. چون چنین توافق فرضی در متن یک تناسب قوای اجتماعی و از سر عقب نشینی دولت دست نشانده آمریکا حاصل نشده است بلکه برعکس از سر دفرمه شده یک حزب کمونیستی و "خلاقیت اش" در انطباق با جریانان نظم نوینی حاصل شده است. برای کارگر کمونیست و انسان دردمند که قرار است مشکل شود تا بورژوازی و دولتش را سرنگون کند، چنین حزبی با چنین سیاستی و چنین رهبرانی، البته ارزش ندارد. اگر هنوز هستند رفقای کمونیستی که هر چیزی را زیر لوای "تاکتیک و سیاست" نمی شود بخوردشان داد، خریست کمی فکر کنند و با حیثیت و آبرو و سابقه خود بازی نکنند. باید تکرار کرد که ریپوار احمد در آغاز راهی است که دو خرداد به پایان رساند. اما در این راه سینیور هم نیست، جونیور است. ابتدا خوشایند نیست، اما متاسفانه واقعیت دارد و گرد و خاک حضرات در مقابل نقد کمونیستها این واقعیت زشت را نمیپوشاند.

و بالاخره به رهبری حزب ریپوار باید گفت: اگر توقع زیادی از شما نباشد، لااقل سطح برخوردتان با کمونیستها را در سطح برخورد به قاتلین رفقایمان و در راس آنها جناب طالبانی نوکر اطلاعات و سیا نگهدارید.

۲۵ دسامبر ۲۰۰۵

گفتگو با حمید تقوایی در پالتاک
هر چهارشنبه ساعت 7 بعد از ظهر بوقت اروپای مرکزی نه و نیم بوقت ایران
آدرس اتاق:

Ba Hamid Taqvaei - Iran

در گروه

By language/Nationality/Other

مردم از رانندگان شرکت واحد حمایت می کنند ۷ نفر از دستگیر شدگان شرکت واحد آزاد شدند تعداد بیشتری در اعتصاب امروز دستگیر شدند

بنا به گزارشات دریافتی از تهران گفته میشود که ۷ نفر از دستگیرشدگان دیشب آزاد شدند. اما دهها نفر از جمله داود رضوی، سعید تریابیان، صادق خندان، رضا

دامن زدن به اعتصاب غیرقانونی است. از صبح امروز نمایندگان سندیکا با دولت در منطقه ۶ تهران مذاکره کردند اما هنوز نتیجه این مذاکرات اعلام نشده است.

گزارش دیگری حاکی است که مردم تهران در صفهای طولی اتوبوسها و علیرغم انتظار طولانی با سپاتی و حمایت از این اعتصاب صحبت میکنند. در کارخانجات و ادارات و نقاط مختلف شهر نیز مردم خود را حامی این اعتصاب میدانند. تعدادی از کارگران ایران خودرو طی نامه ای از اعتصاب کارگران واحد حمایت کردند. در بسیاری از مناطق اتوبوسهای بدون راننده پارک شده است. نیروهای

انتظامی مناطق دهگانه پایانی اتوبوسهای مسافربری را احاطه کرده اند.

اعتصاب امروز در نقاط مختلف تهران و از اولین ساعات صبح شروع شد و همزمان چندین تجمع اعتراضی در مناطق دهگانه انجام شد. تجمعات و جنب و جوش چنان گسترده است که خبرگزاریهای مختلف جمهوری اسلامی نیز مجبور به انعکاس اعتصاب و تجمعات مختلف اعتراض توسط رانندگان شده اند و خبرگزاری فارس از تجمع بیش از ۱۵۰۰ نفر از رانندگان در منطقه ۶ خبر میدهد.

کلید دستگیرشدگان شرکت واحد

باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. حزب کمونیست کارگری از همه مردم تهران، از همه کارگران و مردم آزادیخواه میخواهد به هر شکل میتوانند از اعتراض کارگران واحد حمایت کنند و خواهان آزادی کلیه دستگیرشدگان شوند. حزب همچنین مردم را به حمایت از سایر مطالبات کارگران واحد از جمله افزایش دستمزد، طبقه بندی مشاغل، تامین مسکن برای کارکنان، حق بیمه اتوبوسها، پرداخت اضافه کاری معوقه سال گذشته و اعطای تسهیلات رفاهی حمایت کنند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۴دیماه ۱۳۸۴، ۲۵ دسامبر
۲۰۰۵

یک راننده یک شاخه گل!

دانشجویان! از التیماutom کارگران شرکت واحد حمایت کنید!

به رانندگان و کارکنان شرکت واحد شاخه های گل هدیه کنند.
زنده باد همبستگی با اعتصاب کارگران شرکت واحد
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

سازمان جوانان کمونیست
۶ دی ماه ۸۴، ۲۷ دسامبر
۲۰۰۵

دعوت از کارگران شرکت واحد برای سخنرانی در بین دانشجویان، جمع آوری کمک مالی برای صندوق اعتصاب کارگران، اعزام نمایندگان دانشجویان برای بیان همبستگی با کارگران شرکت واحد، اطلاع رسانی به مردم و هر ابتکار حمایتی دیگر را در دستور روز قرار دهند.
همچنین به همه جوانان و مردم آزادیخواه در تهران پیشنهاد میکنیم به رسم همبستگی و حمایت

اعتصابی وسیع و کوبنده روبرو شود. و شما دانشجویان میتوانید نقشی تعیین کننده در حمایت از کارگران شرکت واحد داشته باشید. همچنانکه تا همینجا هم موثر بوده اید.
سازمان جوانان کمونیست همه دانشجویان سراسر کشور و بویژه تهران را فرامیخواند تا برپایی اجتماعات حمایتی، صدور بیانیه و قطعنامه در حمایت از کارگران،

کارگران باید متوقف شود. مطالبات کارگران، حق ایجاد تشکل مستقل کارگری، افزایش دستمزد، قرارداد جمعی، طبقه بندی مشاغل، تامین مسکن برای کارکنان، حق بیمه، پرداخت اضافه کاری معوقه سال گذشته و اعطای تسهیلات رفاهی باید فوراً عملی شود. "جمهوری اسلامی باید تمامی خواستههای کارگران شرکت واحد را اجابت کند و اگر نکنند باید با

بنا به خبر حزب کمونیست کارگری، کارگران شرکت واحد به دولت التیماutom داده اند که به خواسته های آنها تا روز پنجشنبه پاسخ دهد و در غیر اینصورت از روز شنبه دهم دی ماه ۸۴ اعتصاب کارگران شرکت واحد بصورت وسیع تر آغاز خواهد شد.
کارگران خواسته اند که "منصور اسانلو و تمام دستگیر شدگان دو روز اخیر باید فوراً آزاد شوند. دستگیری

حمایت کارگران شرکت ایران خودرو از خواسته های کارگران شرکت واحد

را تعطیل خواهند کرد و در برابر مناطق مختلف شرکت واحد اجتماع میکنند.
ما کارگران شرکت ایران خودرو از مبارزه کارگران شرکت واحد با تمام قوا حمایت می کنیم! خواهان آزادی فوری کارگران و فعالین دستگیر شده شرکت واحد

دریافت بن های غیر نقلی و خواهان آزادی تشکل و آزادی فعالیت سندیکای خود می باشند و نهایتاً در راه جارو کردن دست سرمایه داران و رهایی کل جامعه از این گرانی و تورم گام بردارند. آنها اعلام کرده اند در اعتراض به دستگیری های اخیر در روز یکشنبه (۴ دی ماه ۸۴) کار

ایممنی هستند. آنها میخواهند که این وضع مشقت بار را عوض کنند. آنها مثل کارگران سندانج و گیلان و ماهشهر و جاهای دیگر میخواهند به حقوق خود دست یابند. میخواهند متشکل شوند کارگران شرکت واحد خواستار افزایش دستمزد خود داشتن کمک راننده و

فعالین و کارگران مبارز شرکت واحد را دستگیر کرده است. کارگران شرکت واحد مثل کارگران سراسر ایران که هر روز در گوشه و کنار این کشور در حال اعتصاب و اعتراض و راهپیمایی علیه قرار دادهای موقت علیه شرکتهای پیمانکاری علیه بی امنی شغلی و علیه نداشتن محیط

همکارگرمی و دوستان کارگر

تشکیل و ایجاد هر گونه تشکل و آزادی اجتماعات و اعتصاب و شرکت در گرامی داشت روز کارگر حق ما کارگران است دولت عدالت گستر دیروز تعدادی از

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری (ICFTU) دستگیری نمایندگان و فعالین سندیکای واحد را به شدت محکوم کرد!

دستورات لازم را به مقامات قضائی و امنیتی کشورتان مبنی بر دست برداشتن فوری از سرکوب فعالین مستقل اتحادیه ای و سازمانهای آنها، آزادی منصور اسانلو و سایر فعالین کارگری که در بازداشت بسر می برند و لغو جرائم و احکام فعالین اتحادیه ای سقز ابلاغ کنید.

در عین حال، تا هنگامی که این سرکوب ادامه دارد، رفتار خصمانه دولت شما نسبت به جنبش مستقل اتحادیه ای در ایران، موقعیت بین المللی کشورتان را همچنان لکه دار کرده و انتقاد شدید جامعه کارگری جهان را متوجه خود خواهد کرد.

منتظر اقدامات فوری و قاطعانه شما در این موارد هستیم.

حزب کمونیست کارگری ایران همه سازمانهای کارگری و سازمانهای مدافع حقوق انسان در سطح جهان را فرا می خواند که قاطعانه از مبارزه کارگران واحد برای آزادی کلیه دستگیرشدگان، افزایش دستمزد، آزادی تشکل، قراردادهای دسته جمعی و سایر مطالبات آنها حمایت کنند و جمهوری اسلامی را بخاطر رفتار سرکوبگرانه با آنها محکوم کنند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ دیماه ۱۳۸۴

۲۷ دسامبر ۲۰۰۵

طول سال ۲۰۰۵ بوقوع پیوسته صورت می گیرد. همچنین یادآوری می کنم که روز ۹ نوامبر و روزهای پس از آن، ۵ فعال کارگری و از برگزارکنندگان مراسم اول ماه مه ۲۰۰۴ در شهر سقز (محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبیدی، محسن حکیمی و برهان دیوارگر) توسط دادگاه اسلامی در سقز به ۲ تا ۵ سال حبس محکوم شدند، که این احکام در انتظار تجدید نظر در دادگاه استان در سقز است.

نامه اعتراضی دبیر کل "کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری" به احمدی نژاد چنین پایان می پذیرد:

"آقای رئیس جمهور، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و اعضای آن در سراسر جهان ادامه آزار و اذیت اعضای اتحادیه شرکت واحد و تمام فعالین اتحادیه ای سرکوب شده در ایران را شدیداً محکوم می کنند. حق عضویت در اتحادیه و حق تشکیل سازمان مستقل کارگری از حقوق پایه ای کارگری است که تحت حمایت کنوانسیون های سازمان جهانی کار (آی ال او)، که برای جمهوری اسلامی ایران لازم الاجرا هستند، قرار دارد. اما دولت کشور شما دائماً در حال نقض این حقوق است. از شما می خواهیم که

است که تعداد دیگری از فعالین کارگری در این مدت دستگیر شده اند. لذا ما شدیداً نگران خبر بازداشت ۱۷ نفر دیگر از فعالین اتحادیه شرکت واحد پس از تاریخ ۲۲ دسامبر هستیم. اعضای هیئت اجرایی اتحادیه که دستگیر شده اند عبارتند از: ناصر غلامی، داود رضوی، سعید ترابیان و یعقوب سلیمی؛ همچنین اعضای اتحادیه بنامهای رضا شهابی، امیر تاخیری، صادق خندان، علی ابراهیمی، صادق محمدی، حمید زندی، علی قربانیا، ارسلان زرگاریا، حسین مهدی خانی، حسین جوادی، مجید طلائی و اکبری.

ICFTU دستگیری کارگرانی

را که از حقوق و مطالبات بر حق خود که در سطح بین المللی شناخته شده است دفاع می کنند شدیداً محکوم کرده و خواهان آزادی فوری تمام فعالین اتحادیه ای، چه در تهران و چه در سایر نقاط ایران است.

در بخش دیگری از نامه دبیر کل "کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری" به احمدی نژاد آمده است:

"باید تاکید کنم که دستگیری فعالین اتحادیه ای روز ۲۲ دسامبر در پی یک سلسله طولانی از بازداشت ها و حملات بر تظاهرات، مراسم و اعتصابات کارگری که در

بنابه اطلاعاتی که به ما رسیده است، این فعالین اتحادیه ای ساعت شش صبح روز ۲۲ دسامبر توسط عوامل وزارت اطلاعات بازداشت شده و به نقطه نامعلومی انتقال داده شده اند. گزارشات حاکی از آن است که این افراد به "عضویت در" اتحادیه غیرقانونی" و "ایجاد اغتشاش" متهم شده اند. تصور می کنم که قرار بازداشت از طرف قاضی مرتضوی، رئیس دادگستری تهران، صادر شده است. و طبق گزارشاتی که متعاقباً منتشر شده است، ممکن است این افراد در زندان بدنام اوین تهران، که سالهاست که به مرکز بازداشت و شکنجه زندانیان سیاسی شهرت دارد، زندانی شده باشند.

در واکنش نسبت به این دستگیری ها، اتحادیه اعتصابی را روز یکشنبه ۲۵ دسامبر فراخوان داد که بنابه گزارشات، به توقف ترافیک در مرکز شهر تهران انجامید. اتحادیه، علاوه بر خواست آزادی بازداشت شدگان، خواهان افزایش حقوق کارگران است. طبق گزارشات، اکثر کسانی که روز ۲۲ دسامبر دستگیر شده بودند مدت کوتاهی پس از آغاز اعتصاب رانندگان اتوبوس آزاد شدند، ولی آقای اسانلو همچنان در بازداشت است.

گزارشات جدیدی حاکی از آن

دبیر کل "کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری" در نامه ای به احمدی نژاد، دولت جمهوری اسلامی را بخاطر دستگیری نمایندگان و فعالین سندیکای واحد مورد اعتراض شدید قرار داد و خواستار آزادی فوری همه دستگیرشدگان و برسمیت شناخته شدن حقوق پایه ای کارگران ایران شد. در این نامه که رونوشت آن به سازمان جهانی کار نیز ارسال شده است از جمله آمده است:

"بدینوسیله، از جانب "کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری" و ۱۵۰ میلیون کارگری که این اتحادیه از طریق ۲۳۶ سازمان وابسته به خود در ۱۵۴ کشور و منطقه نمایندگی می کند، مراتب نگرانی عمیق خود را نسبت به دستگیری آقای منصور اسانلو، رهبر سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، و ۱۳ نفر دیگر از اعضای این اتحادیه، بتاريخ ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ در تهران، که به شرح زیر معرفی شده اند، ابراز می کنم:

ابراهیم مددی، منصور حیات غیبی، عباس نژند کودکی، رضا ترازوی، علی زاد حسین، غلامرضا میرزائی، اکبر یعقوبی، رضا بور بور، حمید رضا رضائی فر، جواد کفایتی، سید جواد سیدوند و مرتضی کمساری.

حمایت کارگران شرکت ایران خودرو ...

از صفحه ۶

جمعی از کارگران شرکت ایران خودرو

۴دی ماه ۸۴، ۲۵ دسامبر ۲۰۰۵

IKCOKAR@YAHOO.COM

علیه بی حقوقی علیه قرار دادهای موقت علیه شرکتهای پیمانکاری باشد. ما شما دوستان کارگر را به حمایت ها از خواسته های بر حق کارگران شرکت واحد فراموشی نخواهیم.

پنیرد و دستگیر شدگان را فوراً آزاد کنید.

اعتصاب کارگران شرکت واحد و حمایت ما کارگران از آن میتواند یک پیشروی مهم برای ما کارگران بر

خود توضیح دهید. برای حمایت از خواست کارگران به اجتماعات اعتراضی کارگران شرکت واحد بپیوندید و با هر ابتکاری که میتوانید دولت را تحت فشار قرار دهید تا خواستههای کارگران را

هستیم. دوستان کارگر اکنون زمان اتحاد و آگاهی فرارسیده است در قسمتهای خود در جلسات تکاپوها در سالنهای غذا خوری در سرویسهای اتوبوس خواسته های کارگران شرکت واحد را برای دوستان

زنده باد همبستگی بین المللی کارگری!

پیام جمعی از کارگران شرکت واحد شعار ما اینست که یکنفر برای همه و همه برای یک نفر

با عرض تبریک کریسمس به همه زحمتکشان و آزادیخواهان. از حمایت ها و انعکاس اخبار اعتراضات از شما تشکر میکنیم. متأسفانه اکنون در ایران وضعی شده که تعدادی از عزیزان ما در زندان هستند و هنوز از آزادی آنها خبری نیست. دیشب دیر وقت ۱۱ نفر از دستگیر شدگان دو روز اخیر آزاد شدند. هم اکنون حکم آزادی ۶ نفر دیگر به اسامی سعید تریبان، سید داود رضوی، ناصر غلامی، کفایتی، امیری، یعقوب سلیمی، داده شده اما هنوز آزاد نشده اند. وضع منصور اسانلو هنوز ناروشن است و در زندان اوین است. ۴ نفر از اعضای هیات مدیره از دیروز در مقابل زندان اوین منتظر آزاد شدن عزیزان ما در زندان

و کسب اطلاع از وضع آنان در زندان هستند و مرتباً از مناطق دهگانه تمامی کارکنان شرکت واحد آماده باش و کسب خبر میکنند که خبر آزادی همکاران را کسب کنند. از ما خواسته شده که پنجشنبه با آنها به مذاکره بنشینیم و ما گفته ایم تا آزادی تمامی دستگیر شدگان وارد مذاکره نخواهیم شد. شعار ما اینست که یکنفر برای همه و همه برای یک نفر

تا آخرین نفر باید از زندان آزاد شوند. اگر تا ۱۱ شب امشب این عزیزان آزاد نشوند بدون شک بازتاب بدی در میان مردم و کارکنان شرکت واحد خواهد داشت و رانندگان شرکت واحد تحملشان طاق خواهد شد. ما

تا آخرین قطره خونمان خواهیم ایستاد و باید دستگیر شدگان ما آزاد شوند. اگر آزاد نشوند دست به اقدامات گسترده تری خواهیم زد. زور ما قدرت کار ماست. ما سلاح و اسلحه دیگری نداریم و قدرت کارمان را به کار خواهیم گرفت و بر روی خواسته‌هایمان پافشاری خواهیم کرد. خانواده های ما نیز اعلام آمادگی کرده اند که اگر عزیزان ما آزاد نشوند در اعتراض ما شرکت کنند. همانطور که در تجمع روز یکشنبه ما در منطقه ۶ شرکت کردند و با پچه های سه ماهه و شش ماهه به تجمع آمدند و حتی مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. ما احتیاج شدید به حمایت همه کارگران و کارگران در جهان داریم. ما شنیدیم

که کنفدراسیون اتحادیه های آزاد و کنگره کار کانادا از خواست برحق ما حمایت کرده است.

ما شماره حسابمان را اعلام میکنیم تا به این صندوق کمک شود. محل سندیکی ما هم اکنون پلمب شده است. ما از محل سندیکی خیازان استفاده میکردیم که هم اکنون دستهایی در کار است و نمیگذارند ما جایی برای خودمان داشته باشیم. ما نیاز به حمایت و کمک مردم آزادیخواه داریم. شماره حساب ما عبارتست از:

بانک ملی شعبه حافظ، کد ۷۵ شماره حساب: ۸۰۰۹۴۹۵

ششم دی ماه ۱۳۸۴

حمایت گسترده از اعتصاب رانندگان شرکت واحد

اعتصاب رانندگان شرکت واحد یک حرکت مهم بود که نه فقط در تهران بلکه در تمام ایران طنین انداز شد. هنوز همه جا سخن از این اعتصاب و حمایت از آن است. در عرض یک روز اعتصاب، بخشهای مختلفی از کارگران و دانشجویان حمایت خود را از اعتصاب اعلام کردند:

جمعی از کارگران ایران خودرو و جمعی از کارگران صنایع مس ایران در اطلاعیه هایی حمایت خود را از کارگران شرکت واحد اعلام کردند و خواستار آزادی فوری همه دستگیر شدگان شدند.

در دانشگاههای مختلف جنب و جوش ویژه ای به خاطر این اعتصاب برپا شده است و دانشجویان به اشکال مختلف حمایت خود را از اعتصاب رانندگان ابراز میکنند. بنا به یک گزارش در دانشگاه تهران بحث اصلی اعتصاب رانندگان شرکت واحد بود و دانشجویان در صحبت هایشان نحوه اعلام حمایت از آنان را

مورد بررسی قرار میدادند. در این دانشگاه اعلامیه های متعددی در حمایت از رانندگان بر دیوارها و بوردها نصب شده بود و صحبت از اعتصاب در حمایت از کارگران واحد و پیوستن به تجمعات آنها بود. دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف ویژه نامه هایی را با عنوان "پایتخت بدون اتوبوس" وسیعاً در سطح دانشگاه پخش کردند که اخبار اعتصاب و خواسته های رانندگان را منعکس مینمود. بیانیه هایی نیز در حمایت از این حرکت بر دیوارها مشاهده میشود. دانشجویان دانشگاه علامه با طراحی یک پوستر و پخش آن در سطح دانشگاه و چسباندن بر روی دیوارها از اعتصابیون اعلام پشتیبانی کردند. دانشجویان امیر کبیر نیز با پخش اطلاعیه ها و اعلامیه هایی که اخبار اعتصاب را منعکس میکرد با رانندگان اعتصابی اعلام همبستگی و حمایت میکردند.

بنا به گزارش سایت دانشجویی

آشوب، در میان دانشجویان صحبت از انجام یک تحصن بزرگ و هماهنگ در حمایت از کارگران و اعتراض به بازداشت نمایندگان سندیکا مطرح است و دانشجویان در تدارک امضای یک تومار در حمایت از رانندگان هستند.

حتی جریاناتی مثل دفتر و تحکیم و انجمن اسلامی نیز تحت تاثیر این فضای پر التهاب در دانشگاه تهران و برخی دانشگاههای دیگر، با صدور بیانیه هایی از این اعتصاب حمایت کردند. جمعی از دانشجویان با خانواده منصور اسانلو از نمایندگان دستگیر شده رانندگان دیدار کردند.

در سطح بین المللی نیز همانگونه که در اطلاعیه های قبلی به اطلاع رساندیم کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا و کنگره کار کانادا در نامه های اعتراضی به مقامات حکومت اسلامی به دستگیری کارگران شرکت واحد اعتراض کردند و حمایت خود را از

کارگران اعلام کردند. اعتصاب کارگران شرکت واحد امروز پایان یافت. جمهوری اسلامی علیرغم تهدیدها و دستگیری و حتی ضرب و شتم تعدادی از کارگران و خانواده های آنها قادر به شکستن این اعتصاب نشد و ناچار شد وعده عملی کردن خواسته های کارگران را بدهد. این تا همینجا یک عقب نشینی از طرف رژیم و یک پیشروی و پیروزی برای همه کارگران است. امروز بیشتر دستگیر شدگان آزاد شدند. اما هنوز منصور اسانلو نماینده سندیکی شرکت واحد در زندان بسر میبرد.

حزب کمونیست کارگری ایران از همه مردم و دانشجویان میخواهد که به حمایت علنی خود از کارگران شرکت واحد ادامه دهند و با آنها اعلام همبستگی نمایند و بر عملی شدن فوری خواسته های رانندگان و آزادی منصور اسانلو تاکید نمایند. باید با اعلام همبستگی وسیع از رانندگان شرکت واحد به جمهوری

راديو انترناسيونال

۹ هر شب

۴۱ متر برابر با

۷۴۹۰ كيلو هرتز

تلویزیون

کانال جدید

۸ تا ۱۰ شب

مشخصات فنی

Satellite: Telstar 12

Center Frequency:

12608MHz

SymbolRate:19279

FEC:2/3

Polarization:
Horizontal

اسلامی نشان داد که در صورت توطئه علیه رانندگان با موجی گسترده از اعتراض مواجه خواهد شد.

زنده باد اتحاد و همبستگی

کارگری

آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

۵ دی ۱۳۸۴

۲۶ دسامبر ۲۰۰۵

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!